

øvrigt skal jeg kun takke for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) gav det jo helt og fuldt sin Tilslutning; det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) vilde ganske vist ikke stemme for det, men det er jo af principielle Grunde, at han og hans Meningsfæller afholde sig derfra, og jeg tror dog ikke, han har noget Ønske i Retning af at ændre Forslaget her i Tinget. Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs-Frijsenborg) stillede sig jo saaledes, at han ikke ønskede nogen Forandring i Finansloven, selv om han ikke fandt, at den var aldeles fortræffelig; han kunde nok have ønsket, at den ikke havde endt med saa stort et Underskud. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds havde ganske vist enkelte saglige Indvendinger at gøre, men jeg havde dog ikke Indtryk af, at disse laa ham saa stærkt paa Hjerte, at vi af den Grund behøve at være forberedte paa nogen stærk Modstand mod Forslaget fra dette ærede Medlems Side.

Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds og det ærede 2det Medlem for 2den Kreds rettede begge en Henvendelse til mig i Anledning af det store Underskud og i Anledning af, at der blev stillet Ændringer lige til det sidste Øjeblik nede i Folketinget, saaledes at det formentlig ikke var muligt at beholde den rette Oversigt over, hvorledes Finansloven til syvende og sidst formede sig. Jeg vilde ikke være ganske ærlig, hvis jeg ikke indrømmede, at der er noget i denne Kritik fra de to ærede Talerere, og jeg vilde heller ikke være i Overensstemmelse med mine Udtalelser i Folketinget, hvis jeg ikke indrømmede det. Jeg har netop selv sagt det samme nede i det andet Ting, og naar det ærede 2det Medlem for 10de Kreds appellerede til mig og bad mig gøre min Indflydelse gældende for, at man i kommende Aar ikke som i Aar i sidste Øjeblik skulde komme med Ændringer, der medførte et forøget Underskud paa Finansloven, kan jeg modtage denne Hensigt og tiltræde den, idet den er i Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg selv kom med i Folketinget; men jeg ønsker dog at gøre den Bemærkning, at det at standse Ønskerne paa et tidligt Tidspunkt af Finanslovens Behandling, vil vistnok vise sig at være ugørligt. Livet gaar jo sin Gang, der kommer Krav op, som ere saa indlysende fornuftige for alle Mennesker, at det maa synes urimeligt netop at lukke for dem. Det gælder her som i de allerfleste af Livets Forhold om at finde

den gyldne Middelvej. Jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at finde den i Fremtiden.

Stilling: Jeg vil gerne til den højtærede Trafikminister gøre et Par Bemærkninger i Tilslutning til mine Udtalelser før. Den højtærede Minister mente, at da Ændringsforslaget om Randers Banegaard var taget tilbage, burde der være faldet Ro over Sindene. Men ingen har Ro længere end ens Nabo vil. Naar den højtærede Minister i det andet Ting saa, at det baade var Højre, Venstre og Socialdemokratiet, der vare enige om at stille Ændringsforslag, maatte han dog kunne forudse, at der ogsaa heroppe kunde komme Ønsker frem i samme Retning. Vi Jyder ere jo noget sejge; have vi en Gang sat os noget i Hovedet og finde det rigtigt, give vi ikke saa let tabt, og i denne Sag tror jeg særlig ikke, vi saa let gøre det. Jeg haaber ogsaa, at den højtærede Minister vil vise sig nogenlunde imødekommende, hvad hans Udtalelser nu for Resten lode formode. Med Hensyn til Læssesporet skal jeg bemærke, at det har sin Rigtighed med, hvad den højtærede Minister fremførte. Men naar Statsbanerne sige: Vore Krav ere tilfredsstillende; hvad andre, der skulle benytte dem, sige dertil, kommer ikke os ved; saa er det ikke den Maade, som Forretningsmænd i det praktiske Liv bruge; der vil man gerne staa i et godt Forhold til Kunderne og vise sig saa imødekommende som muligt overfor dem. Det er dog ganske mærkværdigt, at samtlige Kunder i Byen og paa Landet finde en anden Ordning bedre, medens det kun er Statsbanernes Administration, som siger: Nej, I vide ikke, hvad der er jer selv til Gavn, vi kende det meget bedre; I, det praktiske Livs Mænd, der hver Dag bruge Sporene, I forstaa jer ikke paa det, det skulle vi gøre langt bedre. Jeg tror ikke, denne Stilling er korrekt og rigtig. Den højtærede Minister har Ret i, at Kommunerne før have maattet yde Bidrag i forskellige Retninger, men det har netop jeg og min ærede Kollega (Harald Jensen) udtalt, at vi skulde se at komme bort fra; naar der ikke var særlig Grund dertil, skulde Kommunerne ikke saaledes blokkes for Penge, de ere haardt nok betyngede i Forvejen. Naar en Administration betaler sig godt, hvorfor skal den saa yderligere have Penge af os. Saa siger den højtærede Minister, at det er billigst at bygge i Gadelinien. Ja, det er det billigste, men er det ogsaa det rigtigste og bedste? Nej, absolut ikke.